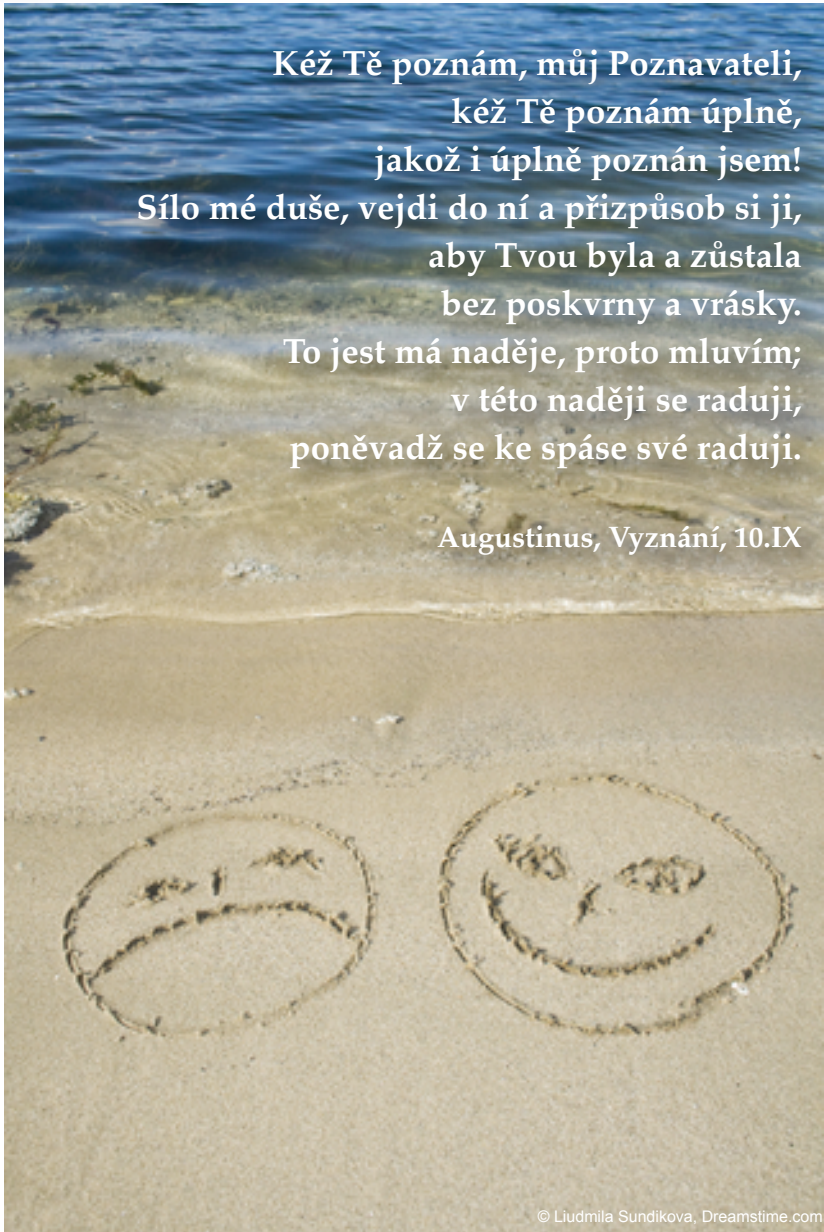

2011
7-8

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Kéž Tě poznám, můj Poznavateli,
kéž Tě poznám úplně,
jakož i úplně poznán jsem!
Sílo mé duše, vejdi do ní a přizpůsob si ji,
aby Tvou byla a zůstala
bez poskvrny a vrásky.
To jest má naděje, proto mluvím;
v této naději se raduji,
poněvadž se ke spáse své raduji.

Augustinus, Vyznání, 10.IX

Biblický úvodník

OVOCE

A druhého dne, když vycházel z Betany, zlačněl. A uzřev z daleka fík, an má lístí, šel, zda by co nalezl na něm. A když přišel k němu, nic nenalezl kromě lístí; nebo nebyl čas fíků. Tedy odpověděv Ježíš, řekl jemu: Již více na věky nižádný z tebe ovoce nejez. A slyšeli to učedníci jeho.

Mk 11,12-14

Zamyslíme-li se nad naším textem, tu nám budou dvě věci těžko pochopitelné. Již při běžném čtení nás zarazí: Proč Pán Ježíš zlořečí fíku, který nenese ovoce, když je hned za tím výslovně řečeno, že nebyl čas fíků?

A to druhé, po čem se ptáme, nahlédneme-li do mapy mluvící o Betany, nebo Jeruzalému, je, jak to že dostal Ježíš hlad na cestě z Betany do Jeruzaléma, která netrvá déle než půl hodiny, když přece odešel od dobrých hostitelů? Jedno se nám zdá, že je počínání zlé a nemožné, a to druhé přinejmenším podivné. Hlavně ale zajímá to, co nás zarazí. Kristus, který činil zázraky, aby prokázal lidem dobro, pro nic za nic zlořečí. Spravedlivému a rozumnému trestu dovedeme rozuměti u toho, kdo má plný nárok na název „dobrý mistr“. Ale není zde jasná nespravedlnost? Podivné

počínání, při kterém se nám neodbytně vtírají v mysl Ježíšovy požadavky obsažené v Kázání na hoře: „Slyšeli jste, že říkáno bylo starým, ale já pravím vám“. Jsou to požadavky o nichž víme, že nejsme je schopni splnit. S obavou se proto tážeme, zda nebude Ježíš k nám stejně nespravedlivý jako k onomu fíku. Myslíme-li na právě zmíněné Ježíšovy požadavky vůči nám, chce se nám volat: není čas fíku. Rozkošně se zelenáme, ale Ježíš hledá něco jiného než lístí.

Ježíš chce ovoce! My jsme si však řekli, je to marné chtít po nás takové ovoce, o jakém mluví Ježíš. Jsme lidé, nejsme andělé. Nelze po nás požadovat nemožné, když není doba fíků. Je nám jasné, že Ježíš po nás nechce jen přirozené zlepšení, ale že se před nás staví s nemožným požadavkem znovuzrození. Chce po nás, abychom nesli plody tam, kde se nám to zdá úplně nemožné. Je to

skutečně tak nemožné? Jak tomu bylo s fíkem? Fík byl zdaleka viditelný, byl obalen bohatým listovím. Měl tedy stejně být obalen ovocem. Kraličtí nazývají jeho drobné ovoce holičky. Ty totiž úrodný fík nasazuje společně s listím. A když ty popadají na zem, slouží za potravu zvěři.

Nikde není psáno, že by Ježíš v březnu hledal na fíku zralé ovoce. Hledal na něm jen holičky, naději příští úrody, ale ani ty nenalézal. Stojí před neplodným stromem, na němž nebude nic, i když bude čas úrody, čas sklizně. Ježíšův soud nad neplodným fíkem je ovšem podobenství.

Stejně jako s tím fíkem je tomu s domem Izraele, do něhož Ježíš přišel. Bůh si tento lid oddělil a posvětil. Ale tento lid nenese záruku příští žně. Především do tohoto lidu poslal Ježíše Krista. Ten ho však nepřijal.

Nejsme však jen v minulosti. Ježíš dnes stojí před stromem církve, stojí před tebou jako částkou této církve. Stojí, zda by co při tobě našel. Nehledá fíky, on dobře ví, že není čas fíků. Nechce po tobě nemožné. Nechce, abys již nyní byl podoben Bohu. Ježíš chce a hledá při nás alespoň holičky, znovuzrození.

Znovuzrození je poznání vlastní ubohosti a bezmoci. Znovuzrození je jen počátek nového života u ducha svatého. Není to vrchol, není to plod, není také jeho čas. Ale je něco, co Kristus při nás hledá. Není ještě čas fíků, ten nastane, až Kristus opět přijde. Ale mají se při nás nacházet naděje holiček.

*Zpracoval a zkráceně upravil z kázání
I. Buriána (1947) B. Berger*

Ze sborového života

NAROZENINY

ČERVENEC

Růžena Kobíková	4.7.1927	Lucie Kaštánková	9.8.1925
Milada Lefíková	4.7.1922	Josef Grendziok	12.8.1981
Antonín Plachý	5.7.1923	Renata Pešatová	12.8.1946
Danuše Leksovská	6.7.1940	Ludmila Palmiová	13.8.1921
Jarmila Suchánková	7.7.1929	Miloslav Polčák	13.8.1937
Drahomíra Gonsiorová	8.7.1930	Věra Přívarová	15.8.1940
Radka Strnadová	8.7.1956	Martin Kovařík	17.8.1981
Jan Leško	10.7.2001	Antonín Juřica	18.8.1922
Anna Zápalková	14.7.1936	Jiřina Kryštůfková	18.8.1922
Emilie Kaštánková	17.7.1946	Milan Hrabec	19.8.1932
Danuše Hájková	19.7.1931	Radmila Sládková	19.8.1927
Alena Machová	20.7.1939	Vítězslava Knittlová	23.8.1919
Jaroslava Havlíčková	25.7.1932	Jaroslav Mareš	24.8.1946
Marie Balabánová	26.7.1935	Vladimír Chodzinský	25.8.1939
Jan Koděra	26.7.1946	Jaroslav Kolařík	26.8.1939
Jaroslav Polášek	27.7.1927	Miloslav Klimčík	30.8.1924
Jaroslav Albrecht	29.7.1924		
Miluše Poskerová	30.7.1926		
Jiří Staš	31.7.1926		

SRPEN

Jiří Bláha	2.8.1941
Ludmila Galetková	4.8.1940
Miloslav Leksovský	4.8.1937
Věra Merendová	4.8.1933
Rudolf Gabzdil	5.8.1925

KŘTY

Eva Kovaříčková
Michaela Kluzová

KONFIRMACE

Michaela Kluzová
Karolina Sikorová
Jitka Vlčinská

USNESENÍ STARŠOVSTVA ZE DNE 8. 6. 2011

ROZHOVOR STARŠOVSTVA S KONFIRMANDKAMI:

- ✓ Staršovstvu byly představeny tři konfirmandky: Michaela Kluzová, Karolína Sikorová a Jitka Vlčinská
- ✓ Po úvodním krátkém přezkoušení, v němž všechny obstály, přednesla každá konfirmandka z paměti biblický text dle svého zvážení. Od starších se jim poté dostalo slov povzbuzení k vytrvalosti na cestě víry.

I. PERSONÁLNÍ:

- ✓ **Doporučení staršovstva k profesní kaplanské službě ve věznici pro AW**
Br. farář seznámil staršovstvo se svým záměrem ucházet se o uvolněné místo kaplana včetně důvodů, jež ho k tomuto rozhodnutí vedly, a požádal staršovstvo o vydání doporučení k této službě. Starší se k otázce, zda staršovstvo doporučuje AW k profesní kaplanské službě ve věznici, vyslovili kladně.
- ✓ **Příprava volby E. Jelinek** - Připomínky br. seniora k připraveným dokumentům byly do listin zakomponovány a byla přiložena listina se slibem placení Personálního fondu. Staršovstvo tyto změny jednomyslně odhlasovalo.
- ✓ **Kazatelská pomoc br. Novotného** - staršovstvo tuto věc prozatím odložilo – jak z důvodu časového (do konce roku platí stávající domluva), tak hlavně s vědomím přímé návaznosti na bod I/1.
- ✓ **Konfirmační cvičení 2011-2013** – Br. f. Wrana dopisem oslovil rodiny, z nichž by mohli vzejít potenciální účastníci. Vzhledem k rýsujícím se problémům s dojezdovými vzdálenostmi a časy byla dále diskutována otázka důležitosti konfirmační přípravy: staršovstvo konfirmační přípravu považuje v duchovním rozvoji mládeže za velmi přínosnou. Konkrétní podoba však ponechána otevřená - v závislosti na účastnících.
- ✓ **Návštěva manželů Smetanových** – Staršovstvo souhlasilo se změnou termínu jejich návštěvy na 23. 10., konkrétní program této neděle se seniory bude upřesněn v září, téma přednášky br. Smetany: Milada Horáková

II. ORGANIZAČNÍ

- ✓ **Návrh na zavedení praxe vyplývající z listu Jakubova 5,14** - Br. f. Wrana přednesl krátký teologický rozbor k tomuto tématu a z následné diskuse

vyplývalo, že důležitá je hlavně spoluúčast starších na VP v rodinách, modlitbách s nemocnými; co se týče pomazání, realizovat je v rámci VP při výslovném přání. Dále bylo upozorněno na nezkušenost s tímto aktem a tedy jeho problematickou realizaci.

Středisko Diakonie

- ✓ Kandidáti do nové DR střediska Diakonie - Ze stávajících členů nominovaných sborem mají zájem pokračovat br. Groll, Janča, Skotnica, dále kandidaturu přijal br. Friedrich.,
- ✓ Oslavy výročí diakonie – stanovisko Střediska je prozatím nejasné, sbor navrhuje následující: uspořádání slavnostních bohoslužeb, problém Střediska s výběrem pozemku pro posezení vyřešit nabídkou dát k tomuto účelu k dispozici zahradu na farním dvorku. Dále starší souhlasili s využitím kostela pro případný koncert. V současné době se čeká na vyjádření ředitele.
- ✓ Noc otevřených kostelů (27.05.) – vzhledem k neočekávaně velkému zájmu by bylo vhodné pro příště naplánovat konkrétnější program a pokusit se zapojit více členů sboru
- ✓ Přijat návrh na náhradu rozešitých zpěvníků novými, jež jsou k dispozici v dostatečném množství.

MODLITEBNÍ OKÉNKO

- * Mysleme na děti a mládež. Ať o prázdninách načerpají duchovní posilu pro každodenní život, prožívají úžasnou lásku Boží. Ať Pán požehná křesťanským táborem, prázdninovým akcím, festivalům i kurzům. Pamatujme na náš tábor.
- * Modleme se za opravdové odpočínutí od starostí v době dovolených. Ať nás občerstvení Duchem vede k radostné službě Pánu.
- * Ať ochotně zvěstujeme Krista slovem i skutkem.
- * Prosme za ochranu lidí na cestách, dovolených, prázdninách. Ať Pán poshová se soudy a přírodními katastrofami a dává nám nové příležitosti k pokání a obrácení s k němu.
- * Pamatujme v modlitbách na lidi v moci postavené, ať v Boží bázní spravují věci veřejné zodpovědně a morálně, vyvarují se zadlužování. Ať Pán ochraňuje všechny kdo se staví proti korupci a "kmotrovské" politice.
- * Prosme za uklidnění válek ve světě, za pokoj pro Izrael. Stavme se proti pronásledování a vraždám křesťanů, zotročování a násilí. Mysleme na misionáře a mučedníky.

DEN DIAKONIE

V neděli 4. 9. 2011 si v našem sboru připomeneme 20 let od založení Ostravského střediska Diakonie ČCE. Po slavnostní bohoslužbě v kostele nás zaměstnanci Střediska srdečně zvou do svých prostor k občerstvení na zahradě a případné prohlídce jednotlivých zařízení.

Pro zájemce je možno zajistit odvoz.

Středisko také zve členy sboru k účasti na teambuildingové akci na Tyře 9.-10.9.2011.

Prosím, z organizačních důvodů oznamte svou plánovanou návštěvu ve Středisku i zájem o účast na Tyře s předstihem.

Děkuji.

Za DR Střediska M. Skotnica

K zamyšlení a diskusi

MISTR JAN

V roce 2005 anketa ČT vybrala za největšího Čecha v historii „Otce vlasti“ Karla IV. Mistr Jan si ve srovnání s rokem 1968 pohoršil, kdy byl na prvním místě.

Podle mého názoru je kostnický mučedník největším Čechem v historii stále. Málo která osobnost našich dějin může být tak následována a být příkladem pro národ v mnoha generacích a v každé době jako Mistr Jan Hus. Před léty jsem slyšel dělníka-montéra, jak říká: „jsem jak Hus“.

Chtěl tím vyjádřit, že stojí za svým názorem, který pokládá za správný, a nebojí se ho prezentovat před funkcionáři rodné strany, šlo o člena KSČ. Nebyl mu příkladem žádný domácí ani zahraniční komunista marxista-leninista. Též jsem slyšel, že okresní prokurátor (v minulém režimu) říká stěžovateli: „nemusíte být jak Hus“. V roce 1968 ministr zemědělství za Novotného, pravil „Hus mohl být revolucionář, neměl děti“.

Nikdo z nás nemůže být jako velikáni našich dějin a dělat to, co oni. Nemůže postavit katedrálu sv. Vít, most přes Vltavu, Karlštejn, nemůže rozšiřovat území českého státu, jak to dělali Přemyslovci, nemůže jako Jiří z Poděbrad usilovat o mírovou Evropu, nemůže být jako Smetana, Palacký (kvalitní historiky bychom potřebovali, nejsou), nemůže být jako T. Baťa, který založil Zlín a vybudoval obuvnické impérium.

Pro naše „ctihodné“ politiky ovšem může být též příkladem, hodným následování, Karel IV. Říká se, že jej otec české reformace Jan Milič z Kroměříže nazval v jeho přítomnosti Anti-Kristem, a hle nic se mu nestalo. Císař si to nechal líbit a nechal Miliče na pokoji. Naši

politici se často častují podáváním trestních oznámení mezi sebou.

Každý z nás (věřící i nevěřící) může být jako Mistr Jan Hus a to v každé době, v minulém režimu totalitním i dnes ve svobodném státě. Neboť se vždy dějí

nespravedlnosti, křivdy, lži, násilí atp. (V totalitě je toho ovšem více.)

Mistr Jan Hus, který svým významem přesáhl hranice naší země, byl povzbuzením pro M. Luthera v jeho boji s Římem („upekou husu a za sto let uslyší labutí píseň, kterou budou muset strpět“), má podíl na zrodu světové reformace.

Neměli bychom na něj vzpomínat jen 6. července ve výroční den jeho tragického úmrtí, a ani to všichni křesťané nedělají. Může být jako věrný

svědek Kristův přítomen v našem veřejném a soukromém životě mnohem více. Žel není.

Jako heslo v zkrácené formě na prezidentské standartě Pravda vítězí (pravda Páně) by mělo být i v dnešní době prosazováno třeba u našich soudu, ve sdělovacích prostředcích apod. Zdá se, že dnešní člověk se více řídí a více se mu líbí výrok Čingischána: „Kdo mluví pravdu neumře na nemoc“.

Břetislav Maněk

RM

Požádal staršovstvo o půjčku, byť není z našeho sboru. Odmítli jsme jeho žádost s poukazem, že jsme se mu už před léty snažili jaksi pomoci, ale on se ani nedostavil na smlouvenou schůzku. I já jsem si připamatovával, že jsem to takto slyšel.

Dnes ráno přišel, aby se zeptal, jak jeho žádost dopadla. Sedl jsem si s ním na chvíli, abych na něho zamítnutí nevybalil jen tak. „Víš, někteří si vzpomněli, jak ses před léty nedostavil na schůzku, a usoudili jsme, že nemá smysl ti pomáhat.“

„Jo, to úplně chápu. Na tu schůzku jsem tehdy sice přišel, ale chápu, že se lidé často mýlí o někom, kdo není přítomen.“ „Víš, tak se na nás nezlob.“ „Ne, to já se vůbec nezlobím. Vyřídí moje poděkování, že jste se mou žádostí zabývali. Jinde by ji hodili rovnou do koše. – A ostatně je pro mě dobře, že jsem tu půjčku nedostal. Aspoň nebudu mít starosti se splácením.“ A s pozdravem: „Ať vám Bůh všem mocně žehná“ a s úsměvem odešel. – Píšu pravdivě, jak to bylo. A připadal jsem si tím setkáním hodně obdarován.

aw

ÚČAST DĚTÍ U VEČEŘE PÁNĚ (2/4)

2. PODMÍNKY ÚČASTI

2.1. Řeč o podmínkách účasti u VP nesmí zastínit základní povahu VP jako daru, která je zakotvena v samém jádru jednání, které Ježíš Kristus zvolil jako připomínku a zviditelnění své přítomnosti uprostřed církve. Tímto jednáním je rozdělení chleba a vína – pokrmu a nápoje, tedy zcela elementární dění zasahující samu existenci lidského života.

Z Ježíšova jednání při Poslední večeři, jež se stala základem povelikonočního slavení VP v církvi, ani při jiných stolováních, které této poslední večeři s učedníky předcházely jako charakteristický rys Ježíšova veřejného působení, nelze přímo žádné podmínky ohledně účastníků odvodit. Nepřímo snad jedinou. Ježíšova setkání s lidmi sotva kdy připouštějí roli nezúčastněných pozorovatelů a nezávazných ochutnavačů. Inkluzivita společenství, které vytvářel, nemá nic společného s nerozlišující neutralitou. Ježíš usiluje o to, aby lidi získal pro „království Boží“, a to v jeho pohledu znamená radikální obrat v životě. To, co Ježíš přináší,

může přijmout v zásadě každý, podmínkou však zůstává, aby skutečně přijal, co je dáváno a jak je to dáváno. Na tento zřetelný rys Ježíšova působení se může legitimně odvolat zřejmě dosti časně ustálená praxe církve, podle níž je VP společenství pokřtěných.

Neznamená to, že by VP nemohlo být za žádných okolností poslouženo nepokřtěnému, ale takovou situaci je třeba považovat za výjimečnou. Pravidlo je možno formulovat negativně: účast na VP se neslučuje s odmítáním či odkládáním křtu. Kdo touží po účasti na Kristu u jeho stolu, nemůže nestát o účast na Kristu, kterou stvrzuje křest. Uplatněním podmínky křtu se do slavení VP nezavádí nemístná výlučnost, neboť křest je zásadně přístupný každému, kdo o něj stojí. Vyjadřuje se tím však, že VP a její dary nejsou nezávazným děním.

2.2. Úvahy o podmínkách účasti u VP se tradičně odvozují zejména z pokynů a varování, jimiž se apoštol Pavel vyjádřil k nepořádkům při slavení VP v Korintě (1K 11,27–29): A tak: kdo by jedl ten chléb či pil kalich

Páně nehodně, bude odpovědný za tělo a krev Páně. Ať tedy každý člověk sám sebe zkoumá a tak ať jí z toho chleba a pije z toho kalicha. Kdo pak jí a pije, jí a pije si soud, jestliže nerozlišuje tělo...

Některé tradiční výklady však při pečlivém čtení apoštolových slov neobstojí. Výpověď o jedení a pití nehodně je sotva možno chápat ve smyslu nedostatečné (mravní) dispozice přijímajícího. Termín spíše označuje způsob přijímání, který není přiměřený základní povaze VP, a to zřejmě především tomu, že jde o společenství určené Kristovým sebevydáním. Tímto směrem ukazuje předcházející apoštolova výtka, že to, co se děje v Korintě, „není jedení hodu Páně“, a to především proto ne, že si tam každý hledí „svého jídla“ (1K 11,20n). Výzvou k sebezkoumání pak Pavel zřejmě mří k tomu, že pravou účast u VP nemůže posuzovat žádná vnější autorita, nýbrž že k ní je třeba postoje vnitřní pokory, kterou není možno nijak zvnějšku vynutit ani kontrolovat (sr. Ga 6,4; 2K 13,5). Rozlišení těla pak pravděpodobně neznamena schopnost rozlišit mezi sakramentálním a profánním pokrmem, jak tradičně vykládáno. Není tu totiž řeč o

pokrmu či nápoji, nýbrž právě o „těle“, patrně těle „Páně“ (jak doplňují některé řecké rukopisy). Tento termín má v Pavlově řeči dvojnásobný význam – může označovat také společenství církve. Jde tu tedy nejspíše o to, co apoštol vykládá hned na počátku oddílu věnovaného VP (1K 10,16n): Kalich dobrořečení, kterému dobrořečíme, zdali není společenství krve Kristovy? Chléb, který lámeme, zdali není společenství těla Kristova? Protože je jeden chléb, jsme mnozí jedním tělem, vždyť všichni máme účast na tom jednom chlebu.

Podle Pavla je tedy přiměřeným takový způsob přijímání VP, při němž každý účastník posuzuje nikoli druhé, nýbrž sám sebe a soustřeďuje svou pozornost ke Kristu jako Pánu, dárci i daru tohoto stolování, a tedy také k tomu, že se tímto stolováním vytváří jedinečné společenství, jehož realita by neměla být popírána žádným sobectvím. O požadované úrovni přijímajících, ať mravní či mentální, tu není řeč.

UPROSTŘED NIČEHO

JAN BALABÁN

Jedu na autorské čtení v táboře křesťanské mládeže v Orlové. „Vystoupíte na zastávce Orlová-město, tam, co zmizely ty finské domky, a půjdete nahoru ke kostelu,“ zněla instrukce přítelkyně Ester. „Tam, co zmizely finské domky?“ „To je takové divné místo, to poznáte,“ odpověděla se smíchem.

Karvinský autobus. „Jedete na Orlovou-město?“ ptám se řidiče. „Myslíš na benzinku?“ tykne mi řidič. „Na město,“ říkám já. „No tak na benzinku! Kam jít?“ Na benzinku, na město, kde zmizely finské domky, říkám si a hledím z okna, abych to neminul. Mezi doly a haldami sem tam vesnička, sad, obchod, kostelík s nachýlenou věží. Ale pak silnice vyběhne na vysoký násep a okolní krajinu vystřídá cosi, co člověk jen nerad bere vážně. Ředitel dolu nám kdysi řekl: „Těžba uhlí je plenivý průmysl, tak lidi musí počítat s tím, že když se chtějí zahřát, musí něco obětovat.“

To něco obětované je tu kolem. Tak jsem se do těch proláklín zakoukal, až jsem přestal sledovat zastávky. A zrovna mjíme boudu na pusté pláni a na té boudě je napsáno Orlová-město, i benzinová pumpa se mihne za vysokým křovím. „Haló, zastavte,“ volám na řidiče. „Máš smůlu,“ odtušil a zavezl mě o patnáct kilometrů dál na odbočku k jakémusi dolu. Další plechová bouda, PET lahve, flašky od kořalky, hovno, použitý kondom. Co počít? Volám Ester, nebere mi to. Proklínám Orlovou a mladé křesťany. Poslední autobus zpátky už mi ujel. Čert aby to... než jsem dokončil své rouhání, Bůh se slitoval. Zpáteční autobus měl zpoždění a já jsem se ocitl v Orlové-městě co by dup. Ale město tu není. „Kudy se jde do města?“ „Tam!“ Dvě Romky ukazují do osikového lesa. Jdu tím směrem, je tu vypleněná samoobsluha a kolem ní leze po čtyřech muž a táhne za sebou tašku a francouzskou hůl. „Nepotřebujete pomoci?“ „Jdi do řiti!“ a ještě se po mně ožene holí. Tak jdu. V uličce mezi garážemi potkám ženu s

rozpuštěnými vlasy a nahými pažemi. Ještě než otevřu ústa, zařve: „Vypadni, ty debile zasraný!“ Není to na mě, ale na opilého chlapa, co jde za ní a řve něco o kurvách.

A pak to město uvidím sám. Náměstí, několik měšťanských domů, kavárna, hotel, katolický kostel, cukrárna – vše zavřené, tmavé, opuštěné a kolem nic. Křoví na místech propadlých domů. Šedozelené listí se vlní jako moře. Prostředkem ulice jde kluk. „Kde je tu kostel slezské církve?“ „Tam,“ ukáže do křovin na kopci. Jdu tam a na cestě mezi bezy potkám paní. „Kostel slezské církve? Jo, tam mají dneska akci. Kdybych nešla na noční, tak jdu s váma, to je super. Plno mladých lidí. Hudba, literatura. Běžte přímo přes tu louku. Věž by měla být vidět. To je divné, asi jsme zase poklesli – nebo ty stromy povyrostly?“ A za vším tím křovím skutečně stojí kostel zářící v šikmých paprscích slunce bílou fasádou a měděným plechem na střeše. A kolem plno aut a stanů a mladých dívek a chlapců. Sandály, kraťasy, dredy, kožené řemínky a korálky ve vlasech. Podle řeči jsou tu lidé z Prahy, Plzně, Pardubic, Brna a z polských měst. „Už jsme se báli, že jste se ztratil,“ směje se Ester. „Budete číst tam v tom velkém osvětleném stanu. Hned po modlitbách.“

(Respekt, 26. 5. 2007)

AD „ČINĚNÍ ROZDÍLU“

NÁVRH PŘEKLADU K POZNÁMCE Z MINULÉHO ČÍSLA

„It is a small example of the fact that the United Reformed Church with fellow Christians, seeks to make a difference for Christ's sake and show the grounding of people in God's love. (<http://www.urc-westmidlands.org.uk/>)“

„Je to malý příklad faktu, že URC spolu s ostatními křesťany touží po proměně Kristem, aby tak ukázala lidem zakořeněnost v Boží lásce.“

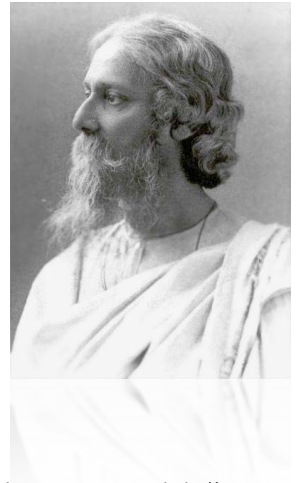
Předpokládám, že „to make a difference for Christ's sake“ je „odlišovat se od světa díky Kristu nebo jako plnění Kristovy vůle“

Jak je ta čeština hezká: „kulaťoučké červeňoučké jablíčko“

Marek Skotnica

RABINDRANATH TAGORE

Velký indický básník a hudebník. Jeho písně a nápěvy se zpívají po celé oblasti bengálského jazyka v Indii. Proč tato zmínka o básníku z druhé polokoule v našem Zpravodaji? Protože jedna z jeho písní ze sbírky Gitandžali z roku 1921 mi velice připomíná verš z evangelia sv. Marka 12,41: Ježíš si sedl naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho...

Šel jsem žebrotou od prahu k prahu vesnickou cestou, když zlatý vůz se objevil v dáli jako hrdý sen, a pomyslíl jsem si, to je as ten král králů!

Naděje mé stouply vysoko a zdálo se mi, že moje zlé dni jsou u konce, a stál jsem, čekaje na dary, jež budou dávány bez prošení, a na bohatství, jež bude rozhazováno na vše strany do prachu.

Vůz stanul, kde jsem stál. Tvůj pohled padl na mne a ty jsi sestoupil s úsměvem. Já cítil, že konečně přišlo štěstí života mého. Pak jsi náhle vztáhl pravici svou a řekl: „Co ty mi dáš?“

Ach, jaký královský žert to byl, otevřítí svoji dlaň prosebně před žebračkem! Byl jsem zmaten a stál nerozhodnut, a pak ze svého vaku pomalu vyňal nejmenší zrnko obilné a dal je tobě.

Ale jak velké bylo překvapení mé, když jsem na konci dne vyprázdnil vak svůj na zemi a našel v ubohé hromádce malinké zrnko zlata. Hořce jsem zaplakal a přál si, abych byl měl zmužilost dáti tobě své všecko.

vybrala M. Poskerová

POSLEDNÍ DOBOU SE SNAŽÍME BÝT VÍCE BIBLIČTÍ

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání od br. faráře Wrany
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: cce.ostrava@volny.cz

WEB: www.volny.cz/cce.ostrava

FARÁŘ Aleš Wrana (tel. 596 122 943)

KURÁTOR: Jan F. Krupa

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 16 44 32 93 59/0800

Príspevky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek

PROGRAM NA MĚSÍCE ČERVENEC A SRPEN

NEDĚLE 10. ČERVENCE – 8:30 BOHOSLUŽBY S VEČEŘÍ PÁNĚ

NEDĚLE 17. ČERVENCE – 8:30 BOHOSLUŽBY

NEDĚLE 24. ČERVENCE – 8:30 BOHOSLUŽBY

NEDĚLE 31. ČERVENCE – 8:30 BOHOSLUŽBY

NEDĚLE 7. SRPNA – 8:30 BOHOSLUŽBY

NEDĚLE 14. SRPNA – 8:30 BOHOSLUŽBY S VEČEŘÍ PÁNĚ

NEDĚLE 21. SRPNA – 8:30 BOHOSLUŽBY

NEDĚLE 28. SRPNA – 8:30 BOHOSLUŽBY

NEDĚLE 5. ZÁŘÍ – 8:30 BOHOSLUŽBY;

PO NICH OSJAVA 20. VÝROČÍ OSTRAVSKÉHO STŘEDISKA DIAKONIE

LETNÍ TÁBOR DOROSTU 16. - 23. ČERVENCE 2011, ROŽNOV – STUDENÉ

SENIORÁTNÍ RODINNÁ DOVOLENÁ 13. – 20. SRPNA, VELKÉ KARLOVICE

LETNÍ SENIORÁTNÍ TÝDEN MLÁDEŽE 20. – 28. SRPNA, RAJNOCHOVICE

